

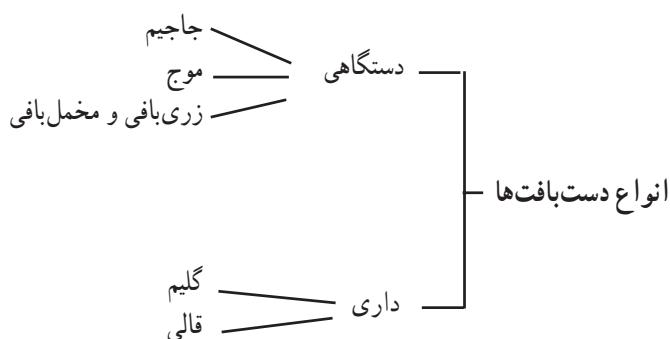
انواع بافته‌ها

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل از هنر جو انتظار می‌رود که بتواند:

- ۱- انواع دست‌بافته‌ها را نام ببرد.
- ۲- چگونگی بافت حاجیم را توضیح دهد.
- ۳- بافت گلیم، زیلو و پلاس را شرح دهد.
- ۴- شیرکی‌بیج، ورنی و سوزنی را شرح دهد.
- ۵- درباره‌ی انواع دست‌بافته‌ها: جوال، خورجین، مفرش، چنته و... توضیح دهد.
- ۶- درباره‌ی اندازه‌های متنوع قالی شرح دهد.
- ۷- درباره‌ی بافت قالی با مواد اولیه‌ی گوناگون توضیح دهد.

انواع بافته‌ها

کوششی مشترک جهت آگاهی کلی از دست‌بافته‌های متنوع کشورمان موجب می‌گردد تا ضمن شناسایی نسبی، آن‌ها را در گروه‌های خود از یکدیگر تمیز داده و ارزیابی نماییم.
انواع دست‌بافته‌ها را به جهت نوع بافت آن بر روی دستگاه‌ها و دارها به ۲ گروه می‌توان تقسیم کرد.

دست‌بافته‌های ایرانی دارای تنوع بسیار است. بر روی داراهای ساده‌ی روستایی و عشایری، چه بر روی زمین (افقی) و چه بر داراهای ایستاده (عمودی) که در تمام نقاط ایران متداول است انواع گوناگون دست‌بافته‌ها تولید می‌گردد.

دست‌بافته‌های هر منطقه یا اقلیم یا نگرهای جنبه‌ای از هویت فرهنگی مردمان همان مناطق یا اقلیم‌های است. می‌توان گفت آن‌ها فرهنگ و آداب و رسوم خویش را بر سطح بافته‌های زیبای خود تصویر می‌کنند؛ گاه از زندگی‌شان می‌گویند، گاه از طبیعتی که از آن بهره‌مند می‌شوند و گاه شادمانی‌ها و غم‌هایشان را بر سطح بافته‌ها به نوعی ابراز می‌کنند که تجلی‌گر افکار و روحیات آنان است.

دست‌بافته‌های مناطق گوناگون هریک ویژگی‌های منحصر به فرد خود را از نظر نقش و رنگ و اندازه و شیوه‌ی بافت و کاربرد آن داراست. البته مشابهت‌هایی هم میان دست‌بافته‌ها یافت می‌شود با این حال بافته‌های هر منطقه به گونه‌ای است که با نام خاص و بومی خود یا نگرهای همان منطقه است.

زمین (افقی) گستردۀ می‌شود متداول است. شیوه‌ی بافت جاجیم به گونه‌ای است که تارهای بلند طولانی و رنگارنگ را به صورت متراکم بر روی دستگاه استوار می‌کنند. در این دستگاه عبور پود از لابه‌لای تارها نقش‌هایی را در راستای طول بافته ایجاد می‌کند. جاجیم معمولاً به صورت کم عرض بافته می‌شود و به تناسب نیاز در اندازه‌ی موردنظر بربده شده و در کنار یکدیگر قرار گرفته و دوخته می‌شوند. جاجیم معمولاً بافته‌ای دو رویه است، هر چند بعضی از جاجیم‌ها نیز، به علت ویژگی نقش خود، یک رویه بافته می‌شوند. برپایی دستگاه جاجیم بافی و بافت آن در محوطه‌های رویا ز متداول است (تصاویر ۱ و ۲).

اساس بافت بر روی دستگاه و دار مشترک است اما ویژگی‌های فنی برخی دستگاه‌های بافت چنان است که قابلیت بافت پارچه‌های پیچیده‌ای مانند زری و محمل و ترمۀ با آن‌ها امکان‌پذیر است. لازم به توضیح است که دستگاه بافت جاجیم بسیار ساده و ابتدایی است. دست بافت‌هایی که بر روی دار بافته می‌شوند با توجه به ویژگی‌های ظاهری آن‌ها به دو گروه عمده‌ی گلیم و قالی تقسیم می‌شوند. گلیم دست بافت‌های بدون پرز و پودنما است؛ از این جهت معمولاً دو رویه است. برخی بافت‌های گلیم یک رویه هستند که تفاوت‌هایی در بافت آن‌ها وجود دارد. قالی نیز بافته‌ای پرزدار است که روش‌های متنوعی در بافت آن به کار گرفته می‌شود. دست بافت‌هایی نیز با ترکیب گلیم و قالی بافته می‌شوند.

تصویر ۱-۲- بافت جاجیم در ایالات شاهسون
(آذربایجان)

بدیهی است با شناخت نسبی دست بافت‌ها و کسب تجربه‌های عملی نگرشی جست و جو گر و آگاهانه، نسبت به آن‌ها خواهیم داشت.
جاجیم: بافت جاجیم در میان ایلات و عشایر ترکمن، کردستان، آذربایجان و فارس و نیز روستاهای بر روی دستگاه‌های ساده‌ای که بر سطح

تصویر ۲ - جاجیم بافت ایل قشقایی (فارس)

گلیم: گلیم دست بافته‌ای است پودنما و بدون پرز که هم بر دار افقی و هم بر دار عمودی بافته می‌شود. عبور پودها از لابه‌لای نخ‌های تار و کوییده شدن و قرار گرفتن پودها بر یکدیگر نقوش گلیم را تشکیل می‌دهند. گلیم بافته‌ای دو رویه است که در هردو طرف آن نقش‌ها و رنگ‌ها یکسان‌اند. گلیم به عنوان زیرانداز، پوشش، پرده و ... به کار می‌رود و موارد استفاده‌ی گوناگون دارد (تصویر ۳).

تصویر ۳—۲—گلیم بافته‌ی ایل قشقایی

تصویر ۴-۲—زیلوی مبید

زیلو: زیلو دستبافته‌ای است که با استفاده از تار و پود پنبه‌ای بردارهای عمودی تولید می‌گردد. بافت این زیرانداز تابستانی در روستاهای متداول است. زیلو نسبت به سایر دستبافته‌ها ضخیم و زمخت می‌باشد. این دستبافته دو رویه است و نقش یک طرف آن با طرف دیگر تفاوت دارد.

پلاس^۱: در بافت پلاس نیز، مانند بافت زیلو، از تار و پود پنبه‌ای استفاده می‌شود. با این تفاوت که در بافت پلاس از نخ‌های پنبه‌ای نامرغوب و پست استفاده می‌شود. پلاس بافته‌ای دو رویه، معمولاً بدون نقش و ضخیم و درشت می‌باشد.

تصویر ۵-۲—پلاس و دیتیل آن

۱- در بعضی از فرهنگ‌های لغات آمده است: پلاس، زیراندازی که تار آن از پشم یا پنبه و پود آن از بارچه‌های کهنه‌ی تا شده باشد.

تصویر ۶ – ۲

شیرکی پیچ: تولید این دست بافته‌ی زیبا و نفیس میان ایلات و عشایر کرمان متداول است. شیرکی پیچ را همچون گلیم بدون پرز و صاف می‌بافند اما، به هنگام بافت، پیچش نخ‌های پشمین پود در زوایای مختلف به دور تارها، سطح بافته را متفاوت از گلیم نشان می‌دهد. شیرکی پیچ یک رویه است و در پشت آن نخ‌های پود که عبور نموده‌اند آویزان می‌باشد، از این‌رو استفاده از چنین بافته‌ای در مناطق سردسیر به عنوان زیرانداز مناسب است. این دست بافته با نام‌های دیگری چون شیرعلی پیچ و شیریکی پیچ نیز نامیده می‌شود.

ورنی: بافت ورنی در میان ایلات و عشایر مغان، اهر و مشکین‌شهر (آذربایجان) متداول است. شیوه‌ی بافت ورنی با شیرکی کرمان مشابهت دارد. این بافته نیز یک رویه است و از پشت آن نخ‌های پود آویزان می‌باشد. معمولاً ورنی با تار و پود پشمین بافته می‌شود. در سال‌های اخیر بافت ورنی ابریشمی نیز در آذربایجان (دشت مغان) متداول گردیده است (تصویر ۷).

تصویر ۷ – ۲ – ورنی، بافت ایلات شاهسون

سوزنی: بافت سوزنی در میان ایلات و عشایر فارس متداول است. این دست بافته نیز با پیچش نخهای پود به دور تارها شکل می‌پذیرد و یک رویه است و در پشت آن نیز نخهای است (تصویر ۸).

تصویر ۸—۲—سوزنی، از دستبافت‌های ایل قشقایی

«سوزنی یا سوزن دوزی ظرفی ترین و پیچیده‌ترین دست‌بافت عشایری است که از حیث ظرافت و ریزه کاری آن را می‌توان با ترمeh بافی و گل دوزی و گره‌چینی و مشبک‌سازی و گچ‌بری و خاتم‌کاری برابر دانست.^۱ چنان که گفتیم در بافت سوزنی‌ها هیچ‌گونه سوزنی به کار گرفته نشده است؛ اما احتمال دارد شباht بین سوزن دوزی‌های ایلیاتی و چنین بافته‌هایی علت اطلاق چنین نامی به این بافته گردیده باشد. احتمال قوی دیگر آن است که شهرت گلدوزی‌های سمرقند و بخارا که به سوزنی مشهور گردیده بودند در نام گذاری این بافته‌ها مؤثر بوده باشد. باید دانست که به طور کلی چنین دست‌بافت‌هایی (ورنی، شیرکی پیچ، سوزنی) را گاه سوماک نیز می‌نامند که واژه‌ی سوماک برگرفته از شهرت دست‌بافت‌های منطقه‌ی قفقاز است که با روش بافت پیچشی بافته‌هایی با کیفیت به نام سوماک تولید می‌کردند. در واقع می‌توان گفت که مشابهت روش‌های بافت ورنی، شیرکی و سوزنی موجب تداخل نام آن‌ها در یکدیگر شده است.

مسند: این بافته مشابه گلیم تولید می‌شود و تولید آن در اردبیل، نمین و خلخال رایج است. مسند را معمولاً در ابعاد 150×100 سانتی‌متر می‌باشد.

تصویر ۹-۲- جل اسب سوزنی قشقایی

^۱- دست‌بافت‌های عشایری و روستایی فارس، دکتر سیرووس پرهام جلد ۲ ص ۸۹

تصویر ۱-۲- جل اسب سوزنی قشقایی

تصویر ۲-۱۱- جوال جهت حمل بار مورداستفاده قرار میگیرد.
جواب سوزنی قشقایی

جوال - خورجین - چنته: دست بافت‌ها در میان ایلات و عشایر جنبه‌ی کاربردی دارد و آن‌ها هیچ‌گاه به صرف تزیین به تولید این بافته‌ها اقدام نمی‌کنند از این‌رو با به‌کارگیری انواع روش‌های بافتی که در بافت گلیم ساده، سوزنی، حاجیم و... به‌کار می‌رود یا ترکیب بعضی از روش‌ها با یکدیگر و سایل دیگری چون جوال، خورجین، چنته و... نیز می‌باشند که متناسب با اندازه‌ی هر یک جهت حمل اشیا بر پشت حیوان یا بر دوش انسان مورد استفاده قرار می‌گیرد (تصاویر ۱۱ و ۱۲ و ۱۳).

تصویر ۱۲-۲- خورجین از جوال کوچک‌تر است و در حمل اشیا استفاده می‌گردد.

تصویر ۱۳-۲- چنته مانند کیف است و بر دوش حمل می‌شود.

تصویر ۱۴-۲—مفرش یا رخت خواب پیچ می‌تواند حجم قابل توجهی رخت خواب و اثاث را در خود جای دهد.

تصویر ۱۵-۲—از کف ننو به عنوان زیرانداز محل خواب نوزاد استفاده می‌شود.

تصویر ۱۶—۲—قلیاندان جهت حمل و نگهداری قلیان استفاده می‌گردد.

تصویر ۱۷—۲—نمکدان جهت حمل نمک یا ذخیره‌ی آن مورد استفاده قرار می‌گیرد.

تصویر ۱۸—۲—بافته‌ای از ایلات و عشاير کرمان جهت سفره و یا روشی

بافت قالی‌های ظریف و پر تراکم با ابریشم نیز در برخی مناطق مانند قم، مراغه و زنجان رایج است.

در بافت قالی روش‌های متنوعی به کار گرفته می‌شود. در بافت قالی‌های تصویری به کارگیری رنگ‌های متعدد و ترکیب آن‌ها با یکدیگر و همچنین تغییراتی که در گره‌ها ایجاد می‌گردد دارای اهمیت بسیار است و به مهارت زیاد نیاز دارد. در بافت قالی‌های دو رویه نیز مهارت بسیاری لازم است. همچنین در برخی بافته‌ها با به کارگیری نخ‌های طلایی و نقره‌ای در متن بافته، نقوش را برجسته می‌بافند (صوف) قالی‌بافی در میان شهرها و روستاهای ایلات و عشایر بسیار گسترش و رواج دارد.

گلیمچه: شیوه‌ی بافت گلیمچه همانند گلیم است و معمولاً در اندازه‌های کوچک تولید می‌شود.

قالی: از دیگر بافته‌هایی که بر دار بافته می‌شود قالی است که بافته‌ای پرزدار است. بافت قالی را در اندازه‌های متنوع چون پشتی، ذرع چارک، ذرع نیم، دو ذرعی، قالیچه، پرده، ۶ متری، ۹ متری، ۱۲ متری، کناره، خرك، خركچه و اشکال دایره و چندضلعی متداول است.

قالی‌بافی با تار پنبه‌ای و پرز پشم در بیشتر مناطق ایران رایج است. در برخی مناطق روستایی و عشایری از تارهای پشمی نیز استفاده می‌نمایند.

تصویر ۱۹— تصویری از فرش‌های هنری

تصویر ۲۰- قالی بافت تبریز

تصویر ۲۱- قالی صوف بازمانده از قرن ۱۱ هجری، که در
بافت آن از ابریشم و طلا و نقره استفاده شده است. محل
نگهداری - موزه ملی ایران

مطالعه‌ی آزاد

از ویژگی‌های برجسته‌ی قالی‌بافی ایران توانایی بافندگان در تولید قالی‌هایی با مساحت‌های زیاد است. بیشتر قالی‌ها به طور معمول در اندازه‌های پشتی تا ۱۲ متری تولید می‌گردد، اما به فراخور نیازها و برحسب سفارش علاقمندان و مشتریان، در ایران قالی‌های بزرگ نیز فراوان بافته می‌شود. از این‌رو جایگاه جهانی تولید فرش ایران در خصوص فرش‌های بزرگ، بسیار ممتاز و منحصر به‌فرد می‌باشد.

بزرگترین قالی‌ای که تاکنون در ایران بافته شده است یک قالی با ۵۰۰۰ مترمربع مساحت است که جهت مسجد اعظم شهر مسقط (پایتخت کشور عمان) توسط بافندگان شرکت سهامی فرش ایران در نیشابور تولید گردید. مراحل طراحی این قالی ۸ ماه و بافت آن، توسط ۵۰۰ بافندگ، به مدت ۳ سال صورت گرفت. این قالی که طرح آن متناسب با نقشه و معماری مسجد تهیه شد در ۴۲ قطعه بافته شد که بزرگ‌ترین قطعه‌ی آن ۱۲۰۰ مترمربع و کوچک‌ترین قطعه‌ی آن ۲۴ مترمربع است و اتصال قطعات آن پس از بافت، توسط استاد کاران ایرانی به مدت ۳ ماه در محل مسجد صورت پذیرفت. این قالی در دی ماه سال ۱۳۷۹ به شهر مسقط ارسال شد.

خودآزمایی

- ۱- انواع دست‌بافت‌ها را نام ببرید.
- ۲- بافت شیرکی‌پیچ را توضیح دهید.
- ۳- بافت ورنی را توضیح دهید.
- ۴- بافت حاجیم را توضیح دهید.
- ۵- آیا دست‌بافت‌ها بیش‌تر حالت تزئینی دارند؟ توضیح دهید.
- ۶- با تشکیل گروه‌های تحقیق کنید که در محل زندگیتان چه دست‌بافت‌هایی تولید می‌شود و دارای چه کاربردی هستند.